

Erhvervskommune, saaledes at Forholdet altsaa var noget anderledes for Manden. Sagen gik til Højesteret, der faldt en Højesteretsdom, og den gik os imod, paa den Maade, at Ministeriets Kendelse blev godkendt. Det er imidlertid ikke det interessante, men det interessante er, at Dommen, som er af 20de Maj 1889, udtalte, at da den Fordeling af Citantens Stattepligt, som i Medjor af Bestemmelsen i Lov af 6te Juli 1867 § 21, sammenholdt med § 22, er foretagen af Indenrigsministeren, ikke kan underkendes af Domstolene, maa det have sit Forblivende o. s. v. Det kan altsaa ikke nytte, at Indenrigsministeren henviser os til Domstolene, efter som disse ikke derpaa svare: Den af Indenrigsministeren foretagne Fordeling finde vi rigtig, men sige: Den Fordeling, Indenrigsministeren foretager, kunne Domstolene ikke underkende, altsaa bliver i dette Tilfælde den indenrigsministerielle Afgørelse, hvorledes den end lyder, det afgørende. Jeg mener altsaa, at der er en Mangel ved Loven, som der vil være god Lejlighed her til at afhjælpe.

Jeg skal derefter komme til den Overlignings- og Overstattekommission, som er omtalt her i Lovforslaget. Tidligere var det, og for Øjeblikket er det saaledes, at naar der er forfælske Meninger og Strid mellem to Kommuner, og de to Kommuner ligger inden for samme Amtsradskreds, bliver Sagen afgjort af Amtsradet, men ligger de ikke inden for samme Amtsradskreds, bliver den afgjort af Indenrigsministeren. Det er denne Afgørelse, som vi, som sagt, ikke vare tilfredse med, og for saa vidt forekommer det mig, at Overligningskommissioner ere særdeles hensigtsmæssige. Jeg deler i saa Henseende ikke Anskuelse med det ærede Medlem for Præsts Amt 6te Valgkreds. Det forekommer mig, at det er meget hensigtsmæssigt, fordi vi i hvert Tilfælde her vide, hvilke Folk vi have at henholde os til; vi vide, hvem det er, der afgør den Historie. Naar det er indenfor Amtsradskredene, vide vi det jo ogsaa nu, fordi det da er Amtsrådene, der afgøre det; men naar det, som jeg nylig anførte et Eksempel paa, hedder sig at det er Indenrigsministeren, der afgør det, kan det ikke være Indenrigsministeren, i hvert Fald ikke som Regel, fordi det vilde være uoverkommeligt for ham. Her vide vi imidlertid, hvem det er; men med Hensyn til Sammensætningen er jeg af samme Mening som den sidste ærede Taler (Chr. Jensen, Hjørring Amt), nemlig at den Sammensætning er overmaade ubelødig. Overligningskommissionen bestaar nemlig af Amtmanden som Formand samt

tvende af Indenrigsministeren og tvende af Amtsradet valgte Medlemmer. Det forekommer mig meget ubelødig og endnu ubelødigere den anden Sammensætning, hvorefter Overstattekommissionen skal bestaa af en af Kongen bestilte Formand samt af 4 af Indenrigsministeren for 6 Aar ad Gangen valgte Medlemmer. Det vil altsaa i Virkeligheden sige, at det er Indenrigsministeren, der afgør det, blot under en anden Form. Naar man vil spørge, hvorledes jeg synes, den skulde vælges, vilde jeg sige, at det forekommer mig, at en Kommission som denne, der bestaar af 4 Medlemmer og en Formand baade for Overligningskommissionens og Overstattekommissionens Bedkommende, kan være meget hensigtsmæssig; men det forekommer mig, at den burde sammensættes paa den Maade, at de 4 Medlemmer saa vel af den ene som af den anden bleve valgte af Befolkningen. Det forekommer mig, at de kunde meget godt vælges sammen med Sognerådene, hvor, som det vil vides, der gælder det samme Mærksantal for Valget; og hvis der hver Gang, der var Sogneraadsvalg, blev valgt et Medlem, vilde der altid i hver Kommune være en saadan Kommission, bestaaende af to Medlemmer, og saa var det Befolkningens egen Sag, hvis den ikke valgte nogen, den var tilfreds med. Naar der var Stridigheder mellem Kommuner, der laa inden for samme Amtsradskreds, skulde det afgøres af en Overligningskommission, som bestod af to Medlemmer fra hver af de to Kommuner og Amtmanden; hvis det derimod var to Kommuner, der laa uden for samme Amtsradskreds, kunde det afgøres af de 4 Medlemmer fra de 2 Kommuner og en Formand. Og denne Formand kunde godt være valgt af Indenrigsministeren, men jeg vilde dog sætte Pris paa, at han i saa Tilfælde var valgt af en Amtsradskreds, hvori ingen af de vedkommende Kommuner laa; thi ellers vilde det for vort Vedkommende formodentlig blive Resultatet, at det vilde være en Rjovenhavner, og det vilde vi ikke synes, var saa rart. Jeg mener altsaa, at denne Sammensætning vilde være heldig baade for Overligningskommissionen og for Overstattekommissionen. Det forekommer mig endvidere, at det vilde være heldigt, om man fik den Bestemmelse, at disse Embedsmænd ikke skulde kunne have andet kommunalt Hverv. For Øjeblikket er det jo Stik og Brug, at de Folk, som blive valgte til Rigsdagsmænd, ogsaa blive Amtsradsmedlemmer og Sogneraadsmedlemmer. Jeg tror ikke, det er saa meget, fordi de paagældende Vælgere egentlig tro, at de ere de mest udmær-